

DE COL·LECCIONISTA A COL·LECCIONISTA.

CAPÍTOL 7:

COL·LECCIONISME PRÀCTIC I ART EFÍMER

Vicenç Arnal entrevista a Morgana Àvila, artista contemporània.

En aquesta entrevista del nostre pòdcast, conversem amb Morgana Àvila, una artista contemporània amb una visió particular sobre el col·leccionisme i l'art. Morgana ens explica com entén el col·leccionisme des d'una perspectiva pràctica i crítica, diferenciant-lo del col·leccionisme compulsiu i superficial. També ens parla de la seva experiència en projectes d'art efímer, on va reutilitzar llibres obsolets per crear escultures i obres efímeres. A més, comparteix els seus pensaments sobre la maternitat i com aquesta ha influït en la seva obra recent. Finalment, Àvila reflexiona sobre la seva futura carrera artística i els reptes de treballar amb materials com la seda. Una interessant entrevista que ens porta a reflexionar sobre l'art, la memòria i el valor de les coses que col·leccionem.

[Vicenç]: Com defineix el col·leccionisme Morgana Àvila?

[Morgana]: El col·leccionisme més pur i dur, té un punt malaltís. Si, és és, hi ha qui col·lecciona llibres perquè són, els vull tenir jo, no?, jo m'ho miro des del punt de vista de potser no és tant jo tinc X número de llibres, sinó un llibre que trobo interessant que vull llegir-me'l en algun moment i me'l guardo per llegir-me'l després, pot ser que m'agradi i mel guardi o pot ser que no i el doni o el revengui o el que sigui. Tant tu com el Sergi sou d'agafar agafar agafar i tenir tenir tenir i mireu la meua col·lecció.

[Vicenç]: Sí, en la meua defensa, a la meua defensa diré que sí que hi ha un tipus de col·leccionista que li és igual el contingut i es fixa molt en el continent. Llavors, sí que vol aquella edició d'un llibre concret de l'H.P. Lovecraft o del Poe o de qui sigui, perquè l'ha editat Valdemar i que té les cobertes daurades, però a lo millor no li agrada o no connecta amb la literatura de Poe. En aquest cas a Sergi i a mi ens passa.

[Morgana]: Us el quedeu.

[Vicenç]: Ens el quedem òbviament i pot ser tenir tres còpies del mateix llibre. El col·leccionista que em crea més rebuig és el que col·lecciona pel color de les cobertes.

[Morgana]: Jo em considero col·leccionista pràctica.

[Vicenç]: D'acord, doncs connecto amb tu en aquest aspecte. Col·lecciones allò que t'agrada, no?

[Morgana]: Allò que m'agrada, no, no perquè sigui un llibre, tingui portades, tingui pàgines numerades amb lletres, me l'he de quedar. De què va aquest llibre? T'interessa de lo que parla? Vull dir, clar, tu has de tindre les coses que realment t'agraden, no, no es que no sé, i això de què, ara em poso en un jardí, però ara hi han moltes dones que col·leccionen sabates, i ja està, i sabates, que és igual el què. Potser no se les posaran mai, no tenen prou dies a l'any per posar-se totes les sabates que tenen, però és compulsiu de comprar sabates i ja està, pues això també passa amb els llibres. No tens prou hores a la vida per llegir-te tots els llibres que tens o t'agradaria tenir i, però els vols tenir. I aquesta part no...

[Vicenç]: Fins aquí, aquí ja no coincidim tant. A mi el que em fa molta ràbia és el col·leccionista que diu "Eh, em falten cinc números de tal cosa, no m'agraden, però per completisme.

[Morgana]: Si

[Vicenç]: Això tampoc no ho he entès mai, això tampoc no ho he entès mai. A l'estanteria ha d'estar de l'1 al 35.

[Morgana]: Bueno és allò de, del, com es diu? Allò del TAC, no sé exactament si és això però

[Vicenç]: el TOC

[Morgana]: El TOC

[Vicenç]: El trastorn no?

[Morgana]: Sí, que tot ha d'estar perfecte i ben posat i tal i qual, i sinó allò et fa, et genera malestar, no?

[Vicenç]: Bona tarda, Morgana Àvila.

[Morgana]: Bona tarda .

[Vicenç]: És un plaer que estiguis amb nosaltres, "De col·leccionista a col·leccionista". En primer lloc, qui és Morgana Àvila?

[Morgana]: És molt difícil. Jo em considero artista i no es poca cosa, és molt de temps pensant.

[Vicenç]: Quin tipus d'art t'interessa Morgana Àvila?

[Morgana]: Contemporani, impressionista cap aquí. És modern, és trencador.

[Vicenç]: La nostra relació va començar un dia de Sant Jordi, quan fent un tomb per Vila-seca, un grup d'escultures efímeres, em va causar un trastorn. Corria l'any 2017, i entre elles estava la que jo vulgarment vaig dir; un iglú de llibres que feia servir els llibres com a matèria primera. Després em vaig enterar de què la teva, era la teva obra, que després va sortir guanyadora i m'agradaria saber d'on va sorgir la idea.

[Morgana]: La idea sorgia per dues bandes, des de l'escola d'art ens van fer arribar aquest experiment, va ser la primera edició que vam fer, que hi vam

Àrtax, escultura efímera amb llibres a Vila-seca de Morgana Àvila.

participar nosaltres de reciclar d'alguna manera, tots aquests llibres que realment si nosaltres no haguéssim fet res, haguessin anat a la brossa igualment. És algo molt heavy. I van tenir la brillant idea, per sort, de dir a veure si podem encara fer algo més amb aquests llibres. I si, tots els companys de classe vam presentar cadascun la nostra proposta, i després la vam dur a terme. I la meva idea sortia de que en el fons, un llibre no deixa de ser un refugi aquí de refugis tenim molts que són els de pedra seca que també s'estan perdent i és com barrejar aquestes dues idees d'un lloc tancat fet de lletres que és un llibre, i és el refugi del lector

[Vicenç]: Estem gravant ara mateix, al meu petit despatx, que no deixa de ser també un refugi de llibres i pel·lícules, i he de reconèixer Morgana, que en un primer moment, la teva obra em va causar un profund rebuig. Els meus ulls no podien obviar que estaven construïdes amb llibres, no podia superar la matèria, d'acord. Eren llibres que tenien un cargol al mig, me'n recordaré, que la estructura estava creada a través d'uns cargols que estaven perforant cada llibre perquè s'aguantessin, no? A mi em va causar molt de rebuig, i m'agradaria compartir aquesta sensació amb tu, com a col·leccionista que aquells llibres possiblement ja no es feien servir més

[Morgana]: La majoria d'aquests llibres eren enciclopèdies que ja estaven obsoletes. Vull dir, eren llibres que evidentment, allò ja no donaven més de si i ja estaven, no tenien més vida útil. Els que si tenien vida útil la continuen tenint a casa meva.

[Vicenç]: M'agradaria saber el tema de la gestió pública d'elements culturals com poden ser llibres i pel·lícules per posar dos exemples. Com s'utilitzen després de la seva vida útil? Què considero que sempre són útils, pots explicar als nostres oients quant a l'escola d'art i disseny, us arriben els pallets, perquè crec que eren molts, no?

[Morgana]: Ens els vam trobar aquí ja, els pallets ja estaven posats aquí a la places vam arribar allí i ja ens vam trobar totes les muntanyes i ja esta.

[Vicenç]: Com van arribar aquests llibres a les vostres mans, o a l'escola

[Morgana]: Així directament, des de l'ajuntament ens donen llibres i ja està, i ens els vam trobar allí. A l'ajuntament van dir: "Tenim tonelades de llibres no sé què fer-ne" i algú, no se ben bé, a lo millor ja sortirà d'aquí a uns anys, algú va dir: "i si feu això?" i així va ser. No no, hi va haver cap iniciativa de nosaltres de dir, no no. I això deu passar a Vila-seca, com deu passar a tot arreu. Bueno, el rastre surt d'això.

[Vicenç]: Correcte.

[Morgana]: La majoria d'aquells llibres deuen ser de gent que els llença o de pisos que manen buidar o del que sigui, però aquells llibres, és una segona vida lo que tenen allà.

[Vicenç]: És una segona vida partint que els hi fareu un forat al mig i els fareu servir com una obra d'art. És un concepte super interessant.

[Morgana]: Home, és efímer allò, allò ho van treure i no vull saber com va ser, saps?

[Vicenç]: Jo tampoc.

[Morgana]: Va passar allí, els van treure d'un dia per l'altre i s'ha acabat. I encara es fa eh.

[Vicenç]: Encara es fa?

[Morgana]: S'ha anat fent durant tots aquests anys. Donàvem un altre us amb aquells llibres. Jo els vaig fer servir com de teules, hi va haver una companya que va fer com un guèiser, no? D'una explosió, que fa la lectura. Hi va haver una altra companya que va fer com una flor al terra com si fos una mena d'alfombra. Crec que hi va haver algú, hi va haver algú que va agafar, va com reconstruir els pilars de l'església amb els llibres, fent-los servir de totxanes. Va ser com donar-li un us més físic que no pas el de la lectura.

[Vicenç]: Molt bé, abans parlàvem d'art contemporani, amb el teu xicot, Sergi Domènech, que també és artista i parlàvem d'aquesta superació de la forma, no? I és una conversa que m'apassiona, és superar la forma, superar el paper, superar la matèria i apropar-te al concepte no? Rufino Mesa, que va ser un dels nostres entrevistats també parlava del mateix no? Ell no veia l'escultura com a pedra únicament sinó, la veia com el camí per arribar a una fita. Entenc que la teva obra "Àntrax" va per aquest camí

[Morgana]: No, de la cabanya del lector, del món intern que té cada llibre, que tu entres allí i et refugies del que sigui, del dia a dia, no sé. Si, és anar més enllà, però això ho vam fer molt tots, era com un treball més conceptual, el de buscar una altre utilitat al llibre, més enllà de llegir-lo, algo més poètic.

[Vicenç]: El nostre programa, Morgana, va de col·leccionisme, i entre altres, hem parlat amb gent que col·leccionava llibres o els venia. El cas d'Alejandro i la llibreria de La Caverna. Canvia abans de parlar amb mi, no? Estàvem comentant abans de gravar, que m'has reconegut que no ets col·leccionista.

[Morgana]: No, col·leccionista pròpiament dita no. Jo no tinc una col·lecció

[Vicenç]: Què entén Morgana Àvila per col·leccionisme?

[Morgana]: Lo que t'agrada. Tots col·leccionem, col·leccionem els amics que ens agraden, els llibres que ens agraden, les pel·lis que ens agraden, vull dir, ens rodegem del que ens agrada i això es col·lecciona, lo que per nosaltres és bonic o no sé. Els articles que llegeixes que te'n recordes, lo que a tu et queda és la teva col·lecció.

[Vicenç]: Un dels nostres entrevistats parlava de, feia servir el col·leccionisme com a àlbum fotogràfic, connecta una mica amb el que dius tu, superar la matèria, superar el llibre.

[Morgana]: vindria a ser, tot un àlbum de fotos, que per a ella són tota una col·lecció de records. De fet, al rastre hi ha un munt de caps de sabates plenes de fotos. És molt trist. De fet, vaig fer un treball sobre aquesta idea de mira, una senyora que es va casar o jo què sé, una foto d'un bateig, que tu no saps qui és, però lo bonic és precisament que no saps qui és i pobra xiqueta, a lo millor ja no se'n recorda ningú de qui és i pam, la faig servir una altra vegada com una darrera vida que no esperava tenir aquesta foto, no? És com tan poètic.

[Vicenç]: Fa una estoneta, potser fa uns dies, parlaves d'un projecte de recuperar relats orals d'un poble. Si vols fer cinc cèntims?

[Morgana]: Si, bueno, és encara està molt embrionari, però és un projecte que es diu "Emasca't d'Alforja" emasca't es una paraula que només fem servir a l'Alforja i que vol dir embrutar-te, pringar-te, empapar-te, i funciona per líquids com la pintura, però també funciona per idees, no? Embruta't de l'Alforja, de les històries que té. La idea és que totes aquestes històries es transmetin a partir de morals. Fes a Alforja una biblioteca d'històries morals, tu passejaràs pel poble i aniràs trobant-te murals que tinguin un QR i quan els escanegis se t'apareixerà el senyor o la senyora, explicant l'història d'aquell mural i la idea es que siguin històries mundanes. A l'Alforja hi han un munt de fills il·lustres, fills, homes.

[Vicenç]: D'acord, ja sé per on vas.

[Morgana]: També hi han hagut un munt de dones, senyores que han passat com si res i l'idea es que tant homes com dones puguin deixar la seva empremta d'una manera més quotidiana, no fa falta que siguis el gran filòsof, hi ha un, l'Octavi Fullat i Genís, filòsof d'Alforja, i també és igual d'interessant lo que podria dir ell com lo que podria dir la seva mare.

[Vicenç]: Aquesta també és una forma de col·leccionisme.

[Morgana]: Si, si, si. A veure, a l'Alforja cada que es mor un senyor o una senyora gran, es perden un munt d'històries i és una cosa trista. I també intentar recuperar el lligam entre les dues generacions més llunyanes no? Més longeva i més jove, que jo des de la meva generació que hi ha trenta anys, jo ja no tinc el mapa per dir-ho d'alguna manera d'Alforja que té la meva mare. Ca la no sé qui, ca la no se cuantos, jo no sé on són aquestes cases. Jo ja tinc trenta anys, vull dir, sí ja no ho sé ara, no ho sabre mai. I si no ho sé jo no ho saben les posteriors, llavors aquí hi ha un trencament i s'hauria de posar ja una tirita. I és lo que intentaria fer amb aquests murals perquè llavors, des del cole que soc assessora plàstica i hi tinc un peu posat, fer sortir els nens, fer un mural amb els nens, i així ja crear un vincle d'amor amb aquella paret. Llavors tu ja li tens un respecte; la màxima del projecte és conèixer i respectar, qui és aquest senyor? Qui viu a aquesta casa i, per tant, li pinto una esvàstica i me'n vaig tan feliç. En canvi si tu saps qui hi va viure, què va passar amb aquesta plaça, llavors tu ja li tens una mica més d'amor i respecte i de voler transmetre aquestes coses també als nens.

[Vicenç]: Em sembla molt interessant. Voldria parlar de la teva obra recent, que està vinculada a la teva maternitat del teu fill que es diu Conan i són obres centrades en el paper de la dona com a mare i que no tot són flors i violes, sinó que hi ha un punt de patiment.

[Morgana]: Bueno, no és ben bé patiment, és la realitat, és com ens han venut la maternitat, que tot es "pup" ha nascut un nen, felicitats, oh que bé, què tal. Però aquesta potser és un vint per-cent de tot lo que comporta. Els canvis físics, que patim al cos, els canvis hormonals, canvis mentals, i això amb els homes també hi és, és un canvi físic, és un canvi de mentalitat. Vull dir hi han un munt d'estudis que no sabre explicar per què són temes mèdics però que la matèria gris del cervell de les dones canvia, es va amollant a l'edat que té el nen, depenent de les necessitats que pot tenir. És un canvi, bueno l'altre dia llegia un article que parlava de què, d'allò, de la frase feta de què "Un fill el portes dins per sempre" pues es veu que és real, és real. Hi ha un moment en l'embaràs que les cèl·lules de l'embrió i de la mare es comparteixen i llavors hi ha una sèrie, no se, no se exactament com explicar-ho. Hi ha una sèrie de cèl·lules que s'aposenen al cos de la dona i formen part i és mutu. Llavors el Conan té part de mi, i jo tinc part del Conan. Sempre ho tindré. Si si, jo tinc material genètic que no és meu, és del Conan.

[Vicenç]: Molt bé, i abans d'acabar una pregunta, que estic obligat a fer-te. Projectes futurs. Què tens al cap?

[Morgana]: Estudiar.

[Vicenç]: Estudiar

[Morgana]: Belles arts

[Vicenç]: I encaminar-te artísticament cap a què, cap a quin front?

[Morgana]: Continuar fent peces com les que t'he ensenyat de la maternitat... de si, obrir-me pas cap a les galeries, que es algo que fa temps que estic intentant i que costa molt perquè amb la seda, no encaixo ni en un puesto ni en l'altre. Jo no conec ningú que faci seda en el sentir de peça artística. Molta gent que pinta seda, de complements i de més, biombos, llampars,... però una peça artística jo no conec ningú i em costa molt entrar a les galeries i dir que es seda. Tots van ui ui, no no, massa delicat i no, al revés.

[Vicenç]: La matèria de la seda, crea rebuig?

[Morgana]: No ben bé, és un rebuig perquè la troben molt bonica i molt suau i molt, però no surten d'aquí, és un complement, és una peça de vestir. No no, no es una cosa per exposar, no ho veuen en aquest sentit. És como una instal·lació casi i totes les instal·lacions porten problemes. Son mes difícils de muntar, de gestionar, de què no li passi res a la peça, però no no la seda és tot lo contrari, és molt resistent, i no deixa de ser un teixit, el cotó, totes les obres d'art de l'univers són en teles de cotó, és lo mateix, estan muntades a un vestidor, nosaltres portem cotó, perquè no posar-hi seda o altres coses? El paper és molt fràgil el paper, més que la seda i tot i així mira...

[Vicenç]: Moltíssimes gràcies Morgana Àvila per aquesta entrevista

[Morgana]: A tu!

[Vicenç]: Ens veiem.

CRÈDITS

“De col·leccionista a col·leccionista”, un pòdcast de l’Aula de Cinema i Arts Audiovisuals
(ACiAA) de la URV.

Sobre una idea original de Vicente Arnal Cervera.

Investigació i realització: Vicente Arnal Cervera i Andrea Martin Verge.

Edició: Vicente Arnal Cervera

Producció: Vanina Hofman (ACiAA)

Transcripció: Nicol Vasco Bulla / **Correcció i maquetació:** Andrea Martin Verge